

ב. הלכה כרבנן, וכל המשתרמת לביאת פסולה מדבריהם — אוכלת בתרומה. והוא הדין כהנת חלווצה או שנייה שנתארסה לכחן — אוכלת. (רmb"ם תרומות ז,ככ).

דף בט

- צ. מה דין הנשים דלהלן לכחן גדול?
- אלמנה מן הנישואין או מן האירוסין.
 - בעולה כדרכה ושלא כדרכה.
 - בוגרת.
 - ਮוכת עז כדרכה ושלא כדרכה.
 - נעולה לבתמה, כדרכה ושלא כדרכה.
 - קdash את הקטנה ובוגרת תחתיו.
 - ארס את האלמנה ונתמנה להיות כחן גדול.
 - אלמנה לא יקח — בין מן הנישואין בין מן האירוסין. (ומן הנישואין, מלבד הללו מנוסף עשה ד'בעולה').
- ב. בעולה אסורה לכחן גדול בעשה. (וזהו אשה בבתוליה יקח; כי אם בתוליה מעמי יקח אשה — ולא בעולה, ולא הבא מכל עשה עשה. עפ"י רשי להלן, רmb"ן פ' אמרו, ועוד). נבعلת שלא כדרכה — לרבי מאיר מותר, (בתוליה — למעט). וכן הוכיח רבא מביריתא דקנס. ולדעת רב אלעזר ורבי שמעון אסור (בתוליה) — עד שהיינו כל בתוליה קיימים, בין כדרכה בין שלא כדרכה. וכן אמר רב, לאסור, ופרשו דבריו לרבי אלעזר. (פרשו התוס', לא שרב עצמו סובר כן אלא אמר שלדברי רב אלעזר אסור).
- [לרבבי אלעזר יש בה איסור נוסף, ממשום 'זונה', שדבריו פניו הבא על הפנוייה שלא לשם אישות עשה זונה, מלבד בקטנה שקדושה אמה ואחיה לאיש ומיאנה, שאינה בכלל זונה אלא בעולה].
- הלכה שבעולה שלא כדרכה אסורה לכחן גדול. (רmb"ם איס"ב י"ד; ריא"ז). ומהרש"ל (יש"ש כב) חולק ונוקט להתייר, שוררי קיימה אין בבוגרת כרבנן מאיר, וממילא שלא כדרכה מותר, כמבואר בגמרא שהדין תלויים זה בזה.
 - בעילה בתוליה, בעניין שלא השיר הבתוילים — כתבו האחרונים שפסולה לכחן גדול, ובפרט לפדי הפסולים בעולה שלא כדרכה פסולה לכחן גדול. ע' משנה למלך ושער המלך — איס"ב י"ג; שו"ת פרי יצחק ח"ב לט).
 - הערה — כתוב מהרש"א שמשמע בתוס' שאינה פסולת לכחן גדול. ובקרני ראם צדד לחילק בין נשיקה לשאר העරאה. ע"ש. וכן משמע ביס"ש-שלמה כב).
 - בוגרת — לתנא קמא דעתניתין, הוא רבנן מאיר, אסורה לכחן גדול. [ואף על פי שלא ישא, אם נשא — נשוי. (רב ורבי יהנן להלן ס)]. רב אלעזר ורבי שמעון מכשרים. (נחקקו בדרישת בתוליה, האם בא להחמיר ולהזכיר כל הבתוילים או לרבות ולהבהיר אפילו מקצתן). הלכה כרבנן מאיר לאסור. ומשמע שלעצמה האוסרים — מדאוריתא אסור. וכן יש לשמעו מדברי התוס' (בד"ה מהו) שפרשנו נידון הגمراה בקטנה שבוגרת לאסורה ממשומרת לביאת פסולה, והלא אמרו לעיל שבסול דרבנן הכל מודדים שאינה נפסלת — ומוכחה לדמדאוריתא אסורה.
 - שניינו, מוכת עז אסורה לכחן גדול. [ואם נשא — נשוי. רב ורבי יהנן להלן]. אבל מוכת עז שלא כדרכה ודי אינה אסורה, [שם אין לך אשה שכשרה לכחונה גדולה שלא נועשית מוכת עז על ידי צורך].

יש תנאים המכשירים מותק עז לכהן גדול. (כן ממשע ריש"י ד"ה כשרה לכהונה. וכן הביא הרשב"א (בתשובה ח"ו סח) מהירושלמי שיש דעת התוליה זו בחלוקת התנאים משנתנו בבוגרת. וכן ממשע שם בח"ג שפט ד"ה ומה, וכ"מ מריש"י ס. ד"ה ומוכת).

ה. נבעלה לבהמה כדרוכה — אעפ"י שאין זנות לבהמה, אסורה לכהן גדול משום 'בעולה' ולמי שמכשיר מותק עז, הוא הדין לבהמה. (עפ"י ריש"י). וכן בדיעבד אם נשא נשוי, כדי מותק עז (וכדלהלן ס. וכן מפורש בריא"ז).

נבעלה לבהמה שלא כדרוכה — לדברי רב יוסף בפירוש דברי רב, אסורה משום 'בעולה', ואבוי הקשה על כך, וכן אמר שמואל בשם רבבי, במשמעותו שרביע כלב כופרי ריבבה אחת מאחוריה, שכשרה לכהן גדול.

ג. רב חייא בר יוסף שאל שמואל, כהן גדול שקדש את הקטנה ובגרה תחתיו (לדעת האוסרים בוגרת לכהן גדול), מהו — האם איסור לא יקח מתיהם לאירוסין או לנישואין. ורצה שמואל לפשטות להתריר, ודחו ואמרו סברא לאסור. (וכן מסכתת הסוגיא, שאסורה. עפ"י ראשונים).

א. דוקא בגרה אחר שנתמנה להיות כהן גדול, אבל בגרה ואחר כך נתמנה — יכנוס. (תוס').
 ב. צריך עיון אם נעשתה מותק עז או בעולה אחר קודושין, האם דומה לbergerה שנשתנה גופה אם לאו. (תוס'). ויש אומרים שנעשית בעולה איןנו נחשב כשיוני הגוף (עריטוב"א). ויש מחלוקים בין העראה לגמר ביאיה. (ע"ע: אבני מלואים לג; הדושי הגרבנ"ט — יז).

ג. אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול — יכнос. (יקח אשה. ואינו דומה לקטנה שנעשתה בוגרת — שם נשתנה גופה, משא"כ כאן).
 הוא הדין אירס בוגרת, או קטנה שבגרה, ואחר כך נתמנה להיות כהן גדול — מותרת. (תוס').

צ. א. אשה שנבעלה לבהמה — האם כשרה לכוהנה?

ב. מה דינם של אתנן כלב ומחר זונה?

א. אמר רב שימי בר חייא, ותניא גמי היכי: נבעלה לבהמה כשרה לכהונה, (ואפילו כדרוכה. עפ"י רישב"א, וכ"מ בריש"י), ואף על פי שנבעלה ברצון ובת סקילה היא, (מ"מ כאשר אין עדים והתראה כשרה לכהונה. ריש"י). ופירש רבא מפרוזיקיא המקור לכך שאין זנות לבהמה, ממה ששנינו שאתנן כלב' מותר, שאם אמר אדם לוונה הילך טלה זה והבעל כלבי — מותר לモבח (וכדלהלן), הרי שאין זה נקרא 'זנות'.

ב. שניינו, אתנן כלב (כנ"ל) ומחר זונה (— שהחليف זונה בטלה) — מותרים לモבח. (לא תביא אתנן זונה ומחר כלב בית ה' אלקי' לכל נדר, כי תועבת ה' אלקי' גם שנייהם — שנים ולא ארבעה).

דף נט — ס

צ. מה דין כהן גדול בגיןות עצמו ומפתחת עצמו, אונות חברו ומפתחת חברו — לכתהילה ובדייעבד? ומה דין הולך?

כהן גדול, אונות עצמו ומפתחת עצמו — לא ישא, ואם נשא נשוי. אמר רב הונא אמר רב: ומויציאה בנט. אלא שהועילו נישואיו לכך שאינו חייב לשלם קנס למפתחתו כיוון שנשאה. ורבashi הקשה על דברי רב.
 א. אף על פי שעלה ב'קשה', נשאוו דברי רב קיימים להלכה. (עפ"י ר"ף ורמב"ם — איסור ב'ז, טו). והרייא"ז פסק שמותר לקיימה.